

# דרך הבעש"ט

גיליון שבועי לקירוב לבבות ואהבת הבורא



גיליון מס' 255 | יח' אדר א' התשפ"ב

## פרשת כי תשא

### זמני כניסה ויציאת שבת

יציאה	כניסה	חיפה
18:06	16:58	תל אביב
18:07	17:10	ירושלים
18:06	16:53	באר שבע
18:08	17:10	

הגיליון הוקדש לעילוי נשמות יקירי המשפחות טובול אמסלם שלום ונוריאל תנצב"ה

מקדישים עלון ורואים ישועות  
054-8424530



הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א  
מייסד הדרך

ליצירת קשר  
054-8424530

יד"ל ע"י עמותת דרך הבעש"ט ער. 580660942

בנק לאומי | סניף 856 | מ.ח. 5335809  
ע"ש דרך הבעל שם טוב

## האם היית שובר את הלוחות?

אתה יכול לשמוע על כל מיני 'באבות' למיניהם שהם עושים מעשי אלוקים, ניסים ונפלאות, ואתה תראה אצלם תור שמחכה להיכנס. אנשים משלמים מאות שקלים בשביל להיכנס לאותם אנשים שעושים מעשה אלוקים. "נו, תגיד לי, ומה יצא לך מכל הניסים האלה? לאיפה הגעת איתם? האם זה הביא אותך למכתב אלוקים? הצדיק הזה שאתה הלכת לקבל ממנו את הברכה הביא אותך למכתב אלוקים או שהשאר אותך במעשה אלוקים?"

אחד החברים עבר תאונת דרכים וניצל בניסו ניסים והוא כל כך התרגש. הוא הגיע לאחד מתלמידי ר' אשר ואמר לו "הרב, תשמע, קרה לי נס גדול. ראיתי את השם, ראיתי שהשם איתי. אני רוצה להודות לקדוש ברוך הוא שהציל אותי, אני מוכן לעשות מסיבת הודיה, וכמה אנשים שהרב גיד לי להזמין אני אזמין". אמר לו הרב: "אתה רוצה להודות להשם באמת? תן

איפוק אחד!!! זה נקרא להודות להשם". ראית את השם?! עשית תאונת דרכים וניצלת ממוות? זה נקרא שהיה כאן מעשה אלוקים. עכשיו, מה אתה עושה עם הנס הגדול הזה? לאיפה זה מביא אותך? לעשות סעודת הודיה? מה יצא מהסעודת הודיה הזאת? כלום! אנשים יבואו אליך אחרי הסעודה ויגידו "ואו, איזה רוחב לב, איזה אדם נדיב, איזה אוכל טעים! אישתך עשתה את זה? כל הכבוד!" זה מה שישאר לך מהסעודת הודיה? מי צריך את זה בכלל? אתה רוצה להודות להשם? תן נקודת איפוק!

קרה לך נס? צריך שהנס הזה מ'מעשה האלוקים' יביא אותך ל'מכתב אלוקים', לעשייה של קדושה, מהי עשייה? איפוק, חיזוק בלימוד, חיזוק בעבודת השם. שזה יזיז אותך קדימה. אבל סתם לעשות מעשה אלוקים ולהיתקע שם בלי להגיע אל האותיות, על זה אומר משה רבנו אין בהם ממש. שזוכה כלונו למעשה אלוקים עם מכתב אלוקים. אמן

שבת שלום!

"וַיְהִי פֶּאֶשֶׁר קָרַב אֶל-הַמַּחֲנֶה וַיֵּרָא אֶת-הָעֶגְלָה וּמַחֲלַת וַיַּחַר-אָף מְשֵׁה וַיִּשְׁלַךְ מִיָּדוֹ אֶת-הַלָּחֹת וַיִּשְׂפֹר אֹתָם תַּחַת הַהָר". (שמות ט. יט)

מובא באבות דרבי נתן שמשו השליך את הלוחות לאחר שראה שכבר פרחו מהם האותיות ואמר "אם כן אין בהם ממש", ולכן שברם. ושואלים המפרשים: אמנם הכתב איננו והלוחות כבר אינם בגדר של "מכתב אלוקים", אבל עדיין הלוחות הם "מעשה אלוקים" - כביכול יצירה מידי של הקב"ה הם, ואיך אפשר לומר על כך "אין בהם ממש"? וכי לא סיבה היא להשאירם אך ורק בשביל שהם "מעשה אלוקים"?

הואים פה יסוד מאוד גדול בעבודת השם, יסוד מאוד מאוד גדול בחיים - מעשה אלוקים שלא מביא למכתב אלוקים אין בו ממש. יש אדם, יוצא לטיול - נוסע לחרמון עם חברים, ורואים שם הרים ענקיים ואומרים "מה רבו מעשיך השם! וואי, תראה את הבריאה של השם, 'מעשה אלוקים המה'". נו? ומה זה עושה לך? לאן זה מביא אותך? זה הזיז אותך בסנטימטר? זה גרם לך להיות יותר רציני בעבודת השם? זה הביא אותך ל"מכתב אלוקים"? לא! אלא מה? לסתם התפעלות. אומר משה רבנו: מעשה אלוקים שאין בו 'מכתב אלוקים' אין בו ממש!!!

אתה יכול לפגוש אנשים - "אני דתי בלב, אתה לא יודע כמה אני מאמין בבורא עולם, אני רואה אותו, אני מדבר איתו, אני חי איתו". הלאה, הלאה ו...? זה מעשה אלוקים, אבל מה עם מכתב אלוקים? הלוחות היו מעשה אלוקים, השם עשה את הלוחות, אבל ברגע שהמכתב אלוקים יוצא מהלוחות אומר משה רבנו כאלה דברים צריך לשבור אותם. למה? כי זה עוד נותן לך סיפוק שאתה חושב שאתה בסדר, "העיקר שאני חי עם אלוקים, לא הנחתי תפילין, לא למדתי תורה, לא עבדתי על המידות, לא נורא... (ח"ו) אבל אני חי עם האלוקים!" - זו טעות נוראה! לחיות עם אלוקים בלי לעשות את מה שאלוהים רוצה זה נקרא "אין בהם ממש"!

יש לי שאלה ?

## בעניין התפעלות מעולם הזה

ה' נותן את החכמה. בוא נאמר לבורא עולם, ה', מה רבו מעשיך, ה', אתה נותן לאדם דעת, הנה ה', אתה פה, נותן לאנשים את הדעת ואת החכמה לעשות כזאת מכונת יקרה".

דרך שלישית, להדריך אותנו ולנתב לו את ההתלהבות ממכונות לעבודת ה' ולקדושה, תאמר לו "וואו איזה כיף לך, יש לך הזדמנות לעלות את ההתלהבות מהרכב הזה לקדושה, אבא, תזכה אותי ללמוד מההתלהבות שיש לי מהרכב שכך אזכה להתלהב בתפילות, להתלהב מתורתך, להתלהב מקיום מצוותך, לנתב לו את ההתלהבות ולהעלות את זה לתפילה, לעבודת ה'". יהי רצון שתרוו נחת מהילד הזה שיגדל לתפארת דרך הבעל שם טוב וזכות ר' אשר. אמן כן יהי רצון.

יש לכם שאלה לרב? שלחו אלינו: Derech.alon@gmail.com

ממכונות", זה לא הכיוון, זה לא ילך, הפוך, זה רק יחמיר את המצב.

אלא יש שלוש דרכים איך להגיב וללכת עם הילד. דרך אחת, לעשות את זה בצורה של ליצנות, - ליצנות על עבודה זרה- כשאתה בעצמך גם כן משתתף כביכול יחד איתו בהתלהבות, אבל עם תגובה ליצנית, למשל "וואו איזה וולבו תקשיב זה מטוס, יואו אמאל'ה זה חללית, תקשיב עם הוולוו הזה אפשר להגיע ישר לשמים, תשמע, נראה לי שהוולוו הזאת תקרב אותנו לבורא עולם". קצת לעשות ליצנות, זה מוריד את האוויר מהגלגלים.

דרך שניה, ללמד אותו שבעצם כל החכמה והתבונה שיש ברכב הזה, זה מאת ה', תגיד לו: "בטח מכונת אדירה, פיצוץ של מכונת, אתה יודע מי נתן לאנשים מוח לעשות כזאת מכונת יפה, כזאת מכונת חזקה? זה

הבן שלי ילד נפלא, לומד טוב, בעל מידות נעלות, אבל יש בו משהו שמעיק עלי, כל פעם שהוא רואה רכב יוקרה הוא מתמלא בהתפעלות וקופץ " יו הנה מרצדס וואי איזה מגניב". הרב מדריך אותנו לזרום עם הילד ולהיות איתו במקומו אני מנסה להתלהב איתו, אבל זה מציק לי שהבן שלי עושה עסק מרכבים, ומרגיש לי שזה לא טוב. שאלתי, מה אני אמור לומר לבן שלי?

## תשובת הרב:

בקשר לילד המתוק שלך שלומד טוב ומתנהג טוב, אבל כל פעם שהוא רואה מכונת מיוחדת הוא קופץ בהתלהבות "וואי איזה מאזדה, יואו איזה וולוו". קודם כל אין לנו ענין להוריד לו את ההתלהבות בצורה של לזלזל ברגשותיו, כגון: "תפסיק, מה אתה מתלהב

בואו לגלות את התפריט החדש והמיוחד שלנו!

עולם של הדרכה יהודית מחכה לכם בחיג אחד!

קו דרך הבעש"ט 03-30-90-900 | מארה"ב חייגו 646-585-2987



## חמישים שנה הוא לא פספס תפילת שחרית בנץ

גם אחרי שהוא נפטר, למחרת הוא קם בנץ...

שקרה בין המלך למלכה בזמן בית המקדש "מה יותר טעים? האם בשר כבש או בשר גדי".

**המלך** טען שבשר גדי יותר טעים והמלכה טענה שבשר כבש הרבה יותר טעים. כדי להגיע לעמק השווה קראו אליהם לכהן הגדול יששכר איש כפר ברקאי ושאלו אותו: **מה יותר טעים בשר כבש או בשר גדי?** לא נאריך במעשה המרתק **ממש מוזר! מלך ומלכה אנשים שאמורים להיות מכובדים ועסוקים בדברים חשובים, מתווכחים ביניהם על מתכונים של בשר כבש או גדי - מה יותר משובח?**

**כעת הגיע הזמן שנצא לדרך ונאסוף לנו כלים מדהימים מכל מה שראינו על השור, העז והכבש - עבור עצמנו.**

**לחלק מאיתנו** זה ישמע מובן מאליו, ואולי חלק יטענו שזה חידוש עבורם, מה שבטוח הוא שלא כדאי לפספס את היסוד של השיעור.

**העולם מתחלק לשני סוגי נשמות. נשמות של "שור" ונשמות של "גדי". ומיד נרחיב:**

**השור** מסמל **כוח ועוצמה** שמסמלים את היציבות בחיים. כמו שאמרו חז"ל: "לעולם ישים אדם עצמו על דברי תורה **כשור לעול** וכחמור למשא". - השור תמיד מוכן לקבל עליו עול! אין אצלו "לא בא לי, קשה לי..." השור הוא תמיד **יציב**.

יש אנשים שהחיים שלהם הם בבחינת **שור** - אין אצלם 'קשה לי', אין אצלם 'לא הצלחתי'... כל בוקר הוא קם בשעה ארבע, בארבע וחצי אפס אפס - הוא כבר במקווה, בחמש הוא כבר פותח את בית הכנסת לתפילה בנץ. אחרי שחרית הוא לא הולך מיד לאכול, אלא יש לו שעתיים חברותא לימוד דף היומי. לאחר מכן - הגיע שעת 'פת שחרית', הוא מוציא כריך עם ביצה קשה...

**חמישים שנה הוא לא פספס את תפילת שחרית ב'נץ'. גם אחרי שהוא נפטר למחרת הוא קם בנץ...** **לעומת זאת,** יש נשמות של **גדי**. מה פירוש המילה **גדי**? אומר הגאון מוילנא: **גדי** לשון **דילוג** - שמדלג ממקום למקום. הגדי מסמל חוסר יציבות. ישנם כאלה שמנסים בכל כוחם להיות מהרציניים אבל לא תמיד הולך להם, הם כל הזמן "מדלגים ממקום למקום".

**יוסף הצדיק ויהודה אחיו** הם הסמל לשני הקצוות הללו. יוסף נקרא **שור**, שנאמר "בכור שורו הדר לו". יוסף מסמל את היציבות והרצינות, אין אצלו נפילות, גם כשהוא כמעט נופל אבל בסוף הוא מחזיק מעמד.

**מדוע מתוך כל בעלי החיים אנו בני האדם דומים בדם שלנו דווקא לעז?**

**שוב** אנחנו מוצאים את העיזים אצל יהודה כשהוא פוגש את תמר על אם הדרך, הוא מבטיח לשלוח לה בתמורה **גדי עיזים**.

**העז הביא לעם ישראל את הברכות הכי מבוקשות!!!** כשרבקה שולחת את יעקב לקחת את הברכות במקום עשוי אחיו - היא שולחת איתו שני גדיי עיזים. והיא אף מלבישה אותו עם עורות העיזים. לא די שהכינה מהם מטעמים אלא אף דאגה שיעקב ילבש אותם. **מדוע?**

**שימו לב! מה הוא היום הקדוש ביותר בשנה? יום הכיפורים! ומה מביאים בו לכפרה של עם ישראל? שני גדיי עיזים.** האחד להשם והשני לעזאזל. עז אחד מגיע לשיא השיאים - מקריבים את דמו בקודש הקודשים. והשני... לשפל השפלים - לעזאזל... **מה יש כאן?**

**זכות מי קיבל משה את הזכות להנהיג את עם ישראל? בזכות גדי!**

**במדרש רבה** מסופר על משה שריחם על אותו הגדי שסטה מן העדר וברח למעיין המים כדי לשותת, וכשראה משה כמה צמא היה הגדי ריחם עליו והחזירו על כתפו אל העדר. באותה שעה אמר הקב"ה למשה: **"אתה ידעת לרעות את הצאן אתה תרעה את צאני"**. זאת אומרת שמשה רבנו זכה לקבל את המינוי להיות מנהיגם של ישראל על ידי **גדי**. ושאלתנו היא: **מדוע התגלגל הדבר דווקא על ידי גדי?**

**ונסיים בכבש:** ישנם מספר הבדלים בין הכבש לעז.

**ההבדל הראשון,** שהכבש גבוה יותר מן העז. **ההבדל השני,** קרניו של הכבש מסתלסלות והחוד שלהן קדימה, ואילו לעז קרניים ישרות הפונות אחורה.

**ההבדל השלישי,** צמרו של הכבש מלא בקשרים ולעומת זאת השיער של העז חלק.

**וההבדל האחרון שמאוד מעניין:** לעז בורא עולם מפרגן זקן ואילו לכבש לא.

**אתם יודעים** שלפרות, לכבשים ולעזים יש חלב אבל החלב המשובח ביותר זה **"חלב עיזים"**.

ברפואה ידוע שאנשים הסובלים מבעיות מעיים מומלץ להם לשתות חלב עזים. **מדוע באמת השם כך לעז גם זקן, גם צמר חלק וגם חלב בריא ומשובח?**

בגמרא במסכת פסחים (נז.) יש ויכוח מאוד מעניין

השבוע נדבר על שילוב נדיר במיוחד בין שור כבש וגדי. שלושתן טוענים לכתר. אבל המטרה שלנו תהיה לא לשפוט ביניהם, אלא לזהות היכן אנחנו בתמונה ולהתחיל לצעוד בכיוון הנכון.

**נתחיל מהשור:**

ניזכר, מהיכן השתלשל חטא העגל. כאשר רצו ישראל לצאת ממצרים, הלך משה להוציא את **"עצמות יוסף"** מתוך הנילוס כפי שגילתה לו סרח בת אשר.

**הלך** משה ולקח טס של זהב וכתב עליו את המילים **"עלה שור"** כלומר "תעלה יוסף" (יוסף נמשל לשור). ומיד עלה ארונו של יוסף.

באותה שעה עמד שם מיכה שלא היה אדם כשר ונטל לעצמו את אותו 'טס של זהב'.

**כשבאו** ישראל לאהרון לבקש ממנו לעשות להם אלוהים, ביקש מהם אהרון להביא זהב שברשותם. נטל אהרון את הזהב שהביאו והכניס לאש. מיד הגיע מיכה זרק את הטס זהב עם המילים **"עלה שור"** אל תוך האש - **וכך יצא עגל הזהב שהחטיא את עם ישראל.**

**ידעתם שעם ישראל כבר פגש את העגל עוד במעמד הר סיני עצמו?**

**כך מובא במדרש:** בשעה שירד הקב"ה אל הר סיני כדי לתת את התורה, ירד הוא וכל מרכבתו. ובמרכבה ישנם ארבעה דמויות (שסימנן אנוש) **אריה, נשר, שור ואדם.**

כשחזו עם ישראל בדמות השור התאוו בליבם שדמות כזאת תהיה להם לעבודה זרה. **דבר מפליא ביותר!** עם ישראל מתאוה דווקא לדמות השור, וצריך להבין - **מדוע?**

**כעת נעבור לגדי שהוא ממשפחת העיזים:**

העז זכה להיות הגג של המשכן; על גג המשכן היו פרושים יריעות העשויות מעיזים.

**לעיזים יש תכונה מאוד מעניינת:**

כאשר ישנו עדר עיזים שהולך ממקום למקום, העיזים השחורות תמיד ילכו הראשונות ואחריהן יצעדו העיזים הלבנות. הגמרא במסכת שבת מסבירה שזה כמו בריאתו של העולם שהלילה מקדים את היום - כמו שנאמר **"ויהי ערב ויהי בוקר"**.

**איזה מסר יש לנו בזה?**

**ה'גדי' שימש את יהודה בזמן מאוד קריטי:** כשהיה צריך יהודה 'להוכיח' לאביו יעקב שיוסף נטרף, לקח יהודה את הכתונת של יוסף והטבילה **'בדם של עיזים'** והביאה ליעקב. ומבאר רש"י הקדוש: "משום שדם העז דומה לדם האדם, ולכן היה יכול להטעות את יעקב בכך".

### הנכם מוזמנים לשמוח ולהתחזק כל שבוע

**בחסות**  
**מוניות ברדיטשוב**  
נסיעות בין ערניות בלבד  
**1700-700-622**

**אל תתפלאו שהכל משתנה לטובה!**  
החיבור היומי לשיעורי דרך הבעש"ט  
העמיד כבר רבבות על הרגליים!!!  
**חדש! חיזוק יומי קצר: 03-3090-990**  
**הקו המלא: 03-3090-900**  
**סרטון יומי: 058-3139000**

**מנחם בגין 24 פתח תקווה**  
**בשעה 22:00**  
**בית הכנסת תהילות השם**  
יום חמישי | לגברים ולנשים

**טכורש 6 בני ברק**  
**בשעה 18:00**  
**בית הכנסת אחוזת מרדכי**  
יום שלישי | לגברים בלבד

**מלצ"ט 41 פינת בורכוב**  
**תל אביב בשעה 21:00**  
**בית הכנסת נחלת אבות**  
יום שלישי | לגברים ולנשים

**יהודה, וכן דוד המלך** (שהוא משבט יהודה), הם נשמות של **גדי**, הם הגיעו למקום של נפילות, בורא עולם הביא אותם למקומות הכי נמוכים, כידוע ממעשה תמר ומעשה בת שבע. **ומדוע? כי בורא עולם רוצה שהם שם במקומות המסוכנים האלו יעשו עבודה עם עצמם!!! ומהי העבודה שם?** שתלמד מ'חוסר היציבות' שלך **שזה אתה**, שזו המציאות של האדם - בלעדי שהקדוש ברוך הוא רגע רגע, מרחם עליו ומחזיק אותו עם הראש מחוץ למים.

**תדעו לכם! שהנשמות של השור לא מסוגלות להכיל ולהבין את הנשמות שהן בבחינת גדי.** השור תמיד יאמר לך: "אני לא מבין מה קשה לך, תהיה יציב, מה עובר עליך? איפה היציבות שלך?" כי הוא לא יכול להבין את הנשמה של הגדי.

**אבל דווקא הנשמות שהן גדי - שבורא עולם לא נותן להן את היציבות הזאת זה משום שה' חפץ להביא אותם אל מקומות הרבה יותר עמוקים בעבודת השם, אלו נשמות שהן הרבה יותר עמוקות,** עם השגות הרבה יותר גבוהות - **וזה הסוד של יהודה ושל דוד מלך המשיח.**

**ואכן המעברים שהנשמות האלו עוברות בחיים הם הרבה יותר קשים, כי העבודה שלהן זה ללמוד את אפסיות האדם** וזה כדי שמהמקום הזה אגלה שכל נקודת יציבות זה הרחמים של השם.

**יוסף מביא דיבתם של האחים באוזני אביו.** יוסף שהוא בחינת השור היציב, אינו מסוגל לקבל את הנפילות של האחים שלו, והוא מנסה לשנות אותם על ידי שהוא מספר עליהם ליעקב.

כאשר האחים ובראשם יהודה מפשיטים את יוסף מכותנתו ומטבילים אותה בדם עיזים, הם באים להעביר לו כאן מסר חזק:

**"אנחנו נשמות שלפעמים מפשיטים אותן, מפשיטים מאיתנו את הבגדים ומטבילים בדם של עיזים, ואילו אתה שהנך 'נשמה של שור' לא מבין מה אנחנו עוברים בכלל".** ולכן רש"י מבאר שדם העיזים הוא כדם האדם, כי האדם הוא בעצם מציאות של עז - חֶסֶר יציבות.

**כאשר אתה רוצה לזכות לברכה במעשי דיך עליך לעשות כמעשה יעקב שבא לקבל את הברכות של אביו ועטף את עצמו בעורות של גדיי עיזים.** ללמדנו שאם נבוא עם הכרה "אבא, אני מציאות של גדי, בורא עולם, אני חסר יציבות - כל הזמן אני מדלג ממקום למקום, אין לי את הקביעות שלי בחיים, למרות שאני רוצה ומנסה זה לא הולך לי" - אז תזכה לכאלו שיעזרו ל"ויתן לך אלקים מטל השמיים ומשמני הארץ".

**כאשר משה רבנו רדף אחרי הגדי להשיבו אל העדר, היתה כאן עבודה פנימית של משה רבנו שמנסה להשיג את מדרגת הגדי - להבין שיחד עם כל ההשגות הגדולות שלו שנקרא 'איש**

האלקים', אבל המציאות שלו היא מציאות של 'גדי חסר יציבות', שכל מה שיש לו זה לא הוא אלא השם. ורק כשמה רבנו משיג את השגת הגדי, הוא יכול להכיל ולהבין את העם של השם והוא נבחר להנהיג אותו.

**זו הסיבה** שגג המשכן היה עשוי מיריעות עיזים ללמדנו שהשאיפה של בורא עולם מאיתנו - **"אני רוצה לראות אותך מגיע להכרה של 'יריעות עיזים' - שאתה מצד עצמך חסר יציבות".**

לפעמים אנחנו רואים אנשים מסודרים כמו מחשב, הם קמים בבוקר בזמן, מסודרים, הכל לפי שעון. ואתה אומר לעצמך בכאב: 'איזה כיף לו, קבוע בשעה שתיים מחכה לו ארוחה חמה... ארוחת ערב על השולחן בדיוק בשמונה וחצי, הכל מסודר ומתוקתק'.

**חבל מאוד שתקנא בחיים כאלה!** והראיה היא מיום הכיפורים: ביום הקדוש - יום כיפור, הכפרה של היהודי עוברת דרך העיזים. **וכאן יש מסר נוסף וחשוב:** אם העז עובד עם עצמו כפי שאמרנו - לקחת את החוסר יציבות וללמוד ממנו את השפלות של האדם ולהתחבר משם אל השם. אז הוא זוכה להגיע למקום הכי קדוש - אל קודש הקודשים. **אבל אם הוא 'זורם' עם זה... הוא מגיע לעזאזל. לתהום!**

**לעומת הגדי שהוא חסר יציבות כאמור, יש את הכבש שדומה יותר לשור מאשר לעז.** הכבש הוא בטבעו צייתן. יש אנשים שמגיל קטן תראה אותם מצייתים. אם זה להורים שלהם. "מוטי, קום מותק" והוא קם. "מוטי, תיטול ידיים" והוא נוטל. "תצחצח שיניים" והוא עונה "טוב, אמא". ילד מתוק וצייתן, הכל אצלו בזמן. ואילו הגדי אתה כל יום צריך להזכיר לו מה זה זמן ומה המשמעות של לעמוד בזמנים, והוא חוזר לך כל יום עם סיפור אחר "התבלבלת...", "לא שמת לי לשעה..."

**בין המלך למלכה מתקיים ויכוח סוער:** מה יותר משובח בעבודת השם - כבש או גדי? מה האישה מעדיפה, בעל כבש או בעל גדי? המלכה טוענת: "הכבש הרבה יותר במעלתו מהגדי" אני מעדיפה לזכות בבעל צייתן, יציב, ממושמע, שעושה מה שמדברים איתו...

לעומתה טוען המלך: "אני מבין אותך שאת מעדיפה 'כבשים'... אבל לאמיתו של דבר **אם נשמה של גדי יעבוד עם עצמו, הוא יגיע למקום הרבה יותר גבוה מהכבש".**

**כלומר היוכוח שהיה כאן היה ויכוח בעבודת השם:** "מה יותר רצוי בעבודת השם?" האם הצייתנים או אותן נשמות של גדיים שמדלגים ממקום למקום אבל עושים עבודה עם עצמם ומגיעים למקומות הגבוהים ביותר? (לא נאריך כעת להסביר את תשובת הכהן הגדול למלך).

**הצמר של הכבש מלא בקשרים, ולמה? משום שעם אנשים כמו הכבש קשה מאוד להסתדר, הם יצורים לא נוחים בכלל. כשהוא בא הביתה**

הכל חייב לדפוק כמו שעון. "מה?! האוכל לא מוכן? מה עשית עד עכשיו? איפה היית?" **דווקא השיער של העז הוא חלק.** אותן הנשמות של עז יודעים להחליק דברים, הם מקבלים יותר חלק את כולם, וזאת בגלל שהן נשמות של 'מעברים' ולכן הם יכולים לקבל אף מעברים של אחרים, הם פחות נוקשים, הם פחות עושים קשרים על כל צעד ושעל.

**הקרניים של הכבש פונות קדימה.** כי הוא כל הזמן רץ קדימה, לומד, מתפלל, לא נח לרגע. ואילו העז, מכיוון שהעז מדלג ממקום למקום - הקרניים שלו כלפי אחור - **ללמוד מהנפילות שהיו לי את מציאותי ומה להגיע להכרת שפלות, זה מזכה את העז שהשם נותן לו את שיא הכוחות.**

**הזָקן זה סמל של יג' מידות הרחמים** כפי שמופיע בזוהר שאומרים לפני התשליך בראש השנה. **"מי זוכה להכיר שהכל זה הרחמים של השם?"** דווקא הנשמות של הגדי שמדלגות ממקום למקום להם יש זָקן - הם זוכים להגיע ל"ג מידות הרחמים" - **"אבא, אם אני עדיין קיים, אם אני עדיין עם כיפה על הראש זה הרחמים שלך".**

**העולם מעריך יותר את הכבשים, ולכן הכבש בחיצוניות שלו יותר גבוה מהעז.** ואילו העולם מסתכל על העז ואומר "הוא זקוק לרחמים, הוא לא יציב מאה אחוז".

העולם מזלזל בו אבל בורא עולם מראה לכולם שהחלב של העז עולה על כולם, זו תרופה לבעיות מעיים, זה הטיפול בפנימיות שלך.

**"אותם אלו שיש להם סיבוכי נפש, קשיי נפש, קשיים פנימיים, כשהם יעשו את העבודה של הגדי, זה יטפל להם בפנימיות".**

**כל יהודי צריך לשאוף להיות יציב כשור.** אבל הדרך להגיע לזה היא על ידי העבודה על הגדי שלך - זה היה המסר של משה רבינו לעם ישראל !!!

**הערב רב לא מוכן לקבל את המסר של הגדי! הם רוצים להיות מיד שור !!** כבר במעמד הר סיני כשראו את היציבות של השור נתאוו להיות כמוהו. הם ביקשו "תן לנו להיות יציבים בחיים ומנקודת החוזק והיציבות שלנו נעבוד כמה שאתה רוצה את השם".

**"דרך הבעל שם טוב"** זו דרך לנשמות של גדיים. רק למי שעובר "עיזים שחורות" - קשיים ומעברים זה הסימן שעכשיו הוא יכול להגיע לשלב של ה"עיזים הלבנות".

**דווקא השחור בחיים זה סימן לשינוי טוב שיכול להתרחש אצלך.**

**יהי רצון שזוכה ללכת בדרך האמת, אמן כן יהי רצון.**



### "ואלה יעמדו על הברכה"

**"זכות העלון מוקדשת באהבה ובהערכה רבה לשותפיו הנאמנים ומפיצי העלון וב'זכות הבעש"ט ור' אשר תגן עליהם אכיר" ר**

להצלחת נהוראי בן מוריה | הצלחת לימוד התורה של שמעון בן פנעה וכל משפחת אזולאי בבני חיי ומזוני  
להצלחת משי כהן, משי לוי אברהם, משי תמם, שי בן רחל | לעילוי נשמת שלום בן חנה, פרידה בת מסעודה, אורה, שושנה ויעקב בני פרידה, ציון בן בוליסה, ויקטוריה בת פרידה, משה, יצחק, פרידה וסופיה בני ויקטוריה, שגית בת בלה, כלנית בת פורטונה מזל, רות בת נעימה, לע"נ ניסים סימו בן עליזה ולע"נ ציפורה שרה בת יחיאל מאיר לע"נ אסתר בת שבה לע"נ חנה בת אסתר מלול, מפרט בת רחל

